

वार्तिकोक्तेः क्वः । “आसर्वनाम् ।” ३।३।६१।
इत्यत्र “इति चेति वक्तव्यम् ।” इत्यात्मम् ।)
य इव दृश्यते सः । इति सुगन्धबोधयाकरणम् ॥
येमन इति भाषा ॥
यादृशः, चि, (य इव दृश्यते । दृश + “व्यदादिसु
दृशः इति ।” ३।३।६० । इति कप् । “आसर्व-
नाम् ।” ३।३।६१ । इत्याकारादेशः ।) य इव
दृश्यते सः । इति सुगन्धबोधयाकरणम् ॥ येमन
इति भाषा । (यथा, मनुः । ४ । २५४ ।
“यादृशीस्य भवेदात्मा यादृशश्च चिकीर्षितम् ।
यथा चोपचरेदेनं तथात्मानं निवेदयेत् ॥”
स्त्रियां यादृशी ॥)
यादोनाथः, पुं, (यादृशं नाथः ।) ससुक्रः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (वरुणः । इति यादृशा-
नाथशब्ददर्शनात् ॥)
यादोनिवासः, पुं, (यादृशं निवासः ।) जलम् ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । १३५ ॥
यानं, स्त्री, (या + ल्युट् । अहं चोदित्वात् पुंलिङ्ग-
मपि ।) राज्ञां सन्धादिषु गुणान्तर्गतगुण-
विशेषः । तत्तु उपचितशक्तेः कृतमूलराट्ट-
रक्षस्य शत्रोराखन्दाय यात्रा । इति भरतः ॥
(यथा, देवीभागवते । ५ । ४ । ११ ।
“यानमप्यधुना नैव कर्तव्यं सहसा पुनः ॥”
यान्त्वनेनेति । या + ल्युट् ।) इत्यन्तरथोवादि ।
तत्पर्यायः । वाहनम् २ गुयम् ३ पत्रम् ४ धोर-
कम् ५ । इत्यमरः । २।५।५५ । विमानम् ६ चक्रु-
रम् ७ यापनम् ८ गतिमित्रकम् ९ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, मनुः । ३ । ६४ ६५ ।
“शिल्पेन व्यवहारेण शूद्रापत्येण केवलेः ।
गोभिरश्वैश्च यानैश्च कृत्वा राजोपसेवया ॥
अयाप्ययाजनेष्वेव नास्तिन्येन च कर्मणाम् ।
कुलाभ्यासु विनश्यन्ति यानि ह्यीनानि मन्त्रतः ॥”)
अथ चतुष्यद्यानोद्देशः ।
“ये ब्रह्मजात्वादिभिरेतदोर्भौ
मया निरुक्ता इह वाजिसुखाः ।
दिशानया सर्वचतुष्यद्यानां
भेदो विशेषो विदुषादरेण ॥
तथा यथाश्वादिप्रयोगेन
यानेन वा दोषगुणौ भवेताम् ।
तथा तथेवाश्वचतुष्यद्यानां
प्रकीर्षितौ दोषगुणौ बुधेन ॥
वरमयानमपोषणमेव वा
वरमिवाश्वशरीरमपोषणम् ।
न खलु दोषयुतं च चतुष्यदं
स्तुति पश्यति शोभनचेतनः ॥
सुराविन्दुर्दूषयति पयोघटशतं यथा ।
तथा सर्वं दूषयति दौषदुष्टचतुष्यदः ॥”
इति चतुष्यद्यानोद्देशः ॥ * ॥
अथ द्विपद्यानोद्देशः ।
“मातुषेः पश्चिभिर्वापि तथाप्येदिपदैरपि ।
यानं स्वादिपदं नाम तस्य भेदो ह्यनेकधा ॥
सामान्यश्च विशेषश्च तस्य भेदो द्विधा भवेत् ॥”

तत्र सामान्यं यथा,—
“यानं यद्विपदाभ्यां सत् तद्दोलादिकमुच्यते ।
चतुर्भिर्भुक्तिसंयुक्तेर्दक्षधातुगुणात्परैः ।
दोलेति कथ्यते तेषां नियमोऽयं प्रदर्शयते ॥”
तत्र समयः ।
“उपेन्द्रल्लादिशिवाग्निर्वर्जं
शस्त्रेतरातिथियोगलमे ।
वृष्टिचमापुत्रयमाहवर्जं
दोलादिकारोह्यमाद्यभिरम् ॥
दक्षकाष्ठस्य नियमे नियमश्चन्द्रकवत् ।
कनकं रजतं ताम्रं लौहं धातुचतुष्टयम् ॥
चतुर्विधानासुद्विदं ब्रह्मादीनां यथाक्रमम् ।
सुरायामभुरायाश्च चातुर्भ्यसुदाहृतम् ॥
त्रिदक्षसन्मितो मध्ये तदहं पार्थयोर्दयोः ।
विजया नाम दोषेयं विजयाय महीचिताम् ॥
विजया मङ्गला क्रूरा शिवा क्रेशा शुभा क्रमात् ।
विनश्येकैकसंघट्टा दोलाः घट्टः सुखान्नदाः ॥
कुम्भश्च पद्मकोषश्च शङ्खः पर्वत एव च ।
चतुर्विधानां दोलासु कल्याणाय चतुष्टयम् ॥
हंसः केकी युको भृङ्गश्चतुष्टयमिदं क्रमात् ।
कुम्भाद्यपे निघातयं चतुर्विधमहीचिताम् ॥
अत्रापि वर्त्मविन्यासो विशेषो नवदक्षवत् ॥”
भोजसु ।
“गजः प्रस्थानदोलायां रथदोलासु केशरी ।
श्वो भ्रमणदोलायां क्रौडादोलासु घट्टपदः ॥
भुजङ्गमः शत्रुराज्ये वृषभो दानकर्मणि ।
दोलीपर्युपरि न्यस्यो बहुभिर्निश्रासनम् ॥
यदक्रदक्षं यानं स्यात् तत् पर्यङ्कमिति स्मृतम् ।
त्रिदक्षसन्मितो यानस्तदहं परिणाहवान् ।
पर्यङ्कः सेमनामायं भक्तुः सर्वार्थसाधकः ॥
सेमो न्यज्योर्दोः खखत्वारस्ति यथाक्रमम् ।
वितस्येकैकसंघट्टा यथा चाशुनं सङ्गिनः ॥
मण्डिघातुगुणादीनां नियमः पूर्ववक्ततः ।
विशेषमथ वक्ष्यामि पर्यङ्कस्य यथाक्रमम् ॥
शुक्तिश्च गजदन्तश्च नृगश्चक्रुन्धैव च ।
अनूपादिकजातानां पर्यङ्कस्य न्यसेत् क्रमात् ॥
पद्मशङ्खगजान्शालिहंसकोकयुक्तान् क्रमात् ।
आदिवादिदशाजानां मण्डिरूपेण विन्यसेत् ॥
महीकृत्वा विप्रैरेण विंशतानेव शस्यते ।
निर्मलाणि शुक्तिदक्षाश्च राण्यभोगसुखप्रदाः ॥
तदेवावक्रदक्षसु खड्गायानमिति स्मृतम् ।
अस्यापि पूर्ववक्तानमणिधात्वादिनिर्णयः ॥
विशेषश्चरथोक्त्वायः परिणाहाहं सन्मितः ।
तदेव चैत्रिचरथं पीठयानमिति स्मृतम् ॥
तस्य भेदो द्विधा दक्षवक्रावक्रप्रभेदतः ।
मानादिर्न पूर्वतुल्यं विशेषाच्चतुरसता ॥
एवमन्यानि मिश्राणि यानानि विविधानि च ।
सामान्याखानि जानीयात् शिल्पिभिर्निर्मि-
तानि वै ॥
मनोहरत्वं जगुता दृढतेति गुणत्रयम् ।
प्रोक्तं द्विपद्यानां सहस्रं भोजभूयुजा ॥
इति सामान्यद्विपद्यानकथनम् ॥”

इति युतिकल्पतः ॥ * ॥ विशेषद्विपद्यानसु
चतुर्दशशब्दे निव्यद्यानोद्देशस्तु नौकाशब्दे
द्रष्टव्यम् ॥ (फलप्राप्तिहेतौ, चि । यथा, ऋग्वेदे ।
१० । ११० । २ ।
“तनूनपात् पथ ऋतस्य यानान्
मध्या समञ्जन् खद्यासुजिह्व ॥”
“यानान् फलप्राप्तिहेतुन् पथो मार्गान् ॥” इति
तज्जाय्ये सायणः ॥ या + भावे ल्युट् । गतिः ।
यथा, वाभटे शारीरस्थाने षष्ठेऽध्याये ।
“यानं खरोद्दुमाञ्चारकपिप्राह्णल्युक्तरैः ।
यस्य प्रतेः श्रमालैवां स न्यदोर्वर्तते सुखे ॥”)
यानपार्श्वं, स्त्री, (यानसाधनं पात्रम् । शाकपार्श्व-
वत् समासः ।) निव्यद्यानविशेषः । जाहाज
इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । वहिन्नकम् २
वोहित्यम् ३ वहनम् ४ पोतः ५ । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ५३६ ॥ ससुत्रयानम् ६ । इति
वराहपुराणम् ॥ (यथा, हरिवंशे । १४५ । ६३ ।
“समुष्कृतैः सिते पोतैः यानपान्नेष्वेव च ।
नौभिश्च भिक्षिकाभिश्च शुशुभे वरुणालयः ॥”)
यानसुखं, स्त्री, (यानस्य सुखम् पुरोभागः ।)
रथादेः पुरोभागः । तत्पर्यायः । धूः २ ।
इत्यमरः । २ । ८ । ५५ ॥
यापनं, स्त्री, (या + णिच् + ल्युट् ।) वर्तनम् ।
कालक्षेपणम् ॥ (मया, कामन्दकीये । १७ । ३१ ।
“पूर्वसेनापतिर्नौचः कालयापनमाश्रितः ॥”)
निराशनम् । इति मेदिनी । ने, ११२ ॥ (यापय-
तीति । या + णिच् + ल्युट् ।) प्रापके, चि । यथा,
भागवते । ३ । २२ । ३३ ।
“अथातथामास्रस्यासु यामाः खान्तर-
यापनाः ॥”)
यात्रा, स्त्री, जटा । इति भूरिप्रयोगः ॥
याप्यः, चि, (यापि + यत् ।) अधमः । निन्दितः ।
इत्यमरः । ३।१।५४ ॥ (यथा, इहत्सुर्वहितायाम् ।
१६ । २२ ।
“यद्गुभमशुभेऽन्वे मासजं तस्य वृष्टिः
शुभफलमपि चैवं याप्यमन्योऽन्यतायाम् ॥”)
यापनीयः । (यथा, सुश्रुते निदानस्ताने प्रथमे
अध्याये ।
“श्रीणितं तद्वसाधं स्यात् त्रार्थं संवत्सरोत्थि-
तम् ॥”)
श्लेषीयकालादिः । इति मेदिनी । ये, ४८ ॥
याधिविशेषः । यथा,—
“साध्या याप्या असाध्याश्च याधयस्त्रिविधाः
स्मृताः ।
सुखसाध्यः कष्टसाध्यो द्विविधः साध्य उच्यते ॥
याप्यलक्षणात् ॥
यापनीयसु तं विद्यात् क्रियां धारयते हिताम् ।
क्रियायानु निवृत्तायां सद्यो यच्च विनश्यति ॥
प्राप्ता क्रिया धारयति सुखिनं याप्यमातुरम् ।
प्रपतित्यदिवागारं स्तम्भो यत्नेन योजितः ॥
साध्या याप्यलमायान्ति याप्याश्वासाध्यातं तथा ।
निति प्रायानसाध्यास्तु नरायामक्रियावताम् ॥